Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

21. december 2016*

»Præjudiciel forelæggelse — etableringsfrihed — skattelovgivning om tynd kapitalisering af datterselskaber — medregning af renter på lån, der er betalt af et ikke-hjemmehørende långivende datterselskab, i et långivende selskabs skattepligtige indkomst — fritagelse for de renter, der hidrører fra et hjemmehørende långivende datterselskab — afbalanceret fordeling af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne — nødvendighed af at forebygge risikoen for skatteunddragelse«

I sag C-593/14

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Vestre Landsret (Danmark) ved afgørelse af 16. december 2014, indgået til Domstolen den 19. december 2014, i sagen:

Masco Denmark ApS,

Damixa ApS

mod

Skatteministeriet,

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, T. von Danwitz, og dommerne E. Juhász, C. Vajda (refererende dommer), K. Jürimäe og C. Lycourgos,

generaladvokat: J. Kokott

justitssekretær: fuldmægtig V. Tourrès,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 3. marts 2016,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Masco Denmark ApS og Damixa ApS ved advokat J. Krogsøe

— den danske regering ved C. Thorning, som befuldmægtiget, bistået af advokat S. Horsbøl Jensen

— Europa-Kommissionen ved M. Clausen og W. Roels, som befuldmægtigede,

* Processprog: dansk.

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 12. maj 2016,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 49 TEUF og 54 TEUF.

2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Masco Denmark ApS og Damixa ApS på den ene side og Skatteministeriet (Danmark) på den anden side vedrørende SKATs afgørelse om i den skattepligtige indkomst for et långivende moderselskab med hjemsted i Danmark at medregne de renter, der er betalt af et låntagende datterselskab med hjemsted i Tyskland, og som ikke kan fradrages i datterselskabets skattepligtige indkomst i medfør af den tyske lovgivning om tynd kapitalisering.

Retsforskrifter

Dansk ret

3 I henhold til § 4, litra e, i lov om indkomst- og formueskat til staten er et dansk selskab som udgangspunkt skattepligtigt af renteindtægter.

4 I henhold til den nævnte lovs § 6, litra e, har danske selskaber generelt fradrag for renteudgifter.

5 I overensstemmelse med § 11 i lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteloven) begrænses et selskabs fradrag for renteudgifter dog i tilfælde af tynd kapitalisering. Stk. 1 i denne § 11 havde i den affattelse, der finder anvendelse på de i hovedsagen omhandlede indkomstår, følgende ordlyd:

»Hvis et selskab eller en forening

1) er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-2a, 2d-2g, 3a-5b, [dvs. er skattemæssigt hjemmehørende i Danmark]

2) har gæld til juridiske personer som nævnt i ligningslovens § 2, stk. 1 (kontrolleret gæld), og

3) selskabets eller foreningens fremmedkapital (gæld) set i forhold til selskabets egenkapital ved udløbet af indkomståret overstiger forholdet 4:1,

kan renteudgifter og kurstab, der vedrører den overskydende del af den kontrollerede gæld, ikke fradrages. […] Lån fra tredjemand, som den kontrollerende ejerkreds eller hermed koncernforbundne selskaber direkte eller indirekte har stillet sikkerhed for, anses som kontrolleret gæld. Fradragsbeskæringen bortfalder i det omfang, selskabet eller foreningen godtgør, at lignende finansiering kan opnås mellem uafhængige parter. Fradragsbeskæring finder alene sted, hvis den kontrollerede gæld overstiger 10 mio. [DKK]. Fradragsbeskæringen finder endvidere alene sted for den del af den kontrollerede gæld, som skulle omkvalificeres til egenkapital, for at forholdet mellem fremmedkapital (gæld) og egenkapital ved indkomstårets udløb udgør 4:1.«

6 Reglerne om tynd kapitalisering blev indført ved lov nr. 432 af 26. juni 1998, og var kun gældende, såfremt kreditor ikke var skattepligtig til Danmark. Ved lov nr. 221 af 31. marts 2004 (herefter »lov om ændring af selskabsskatteloven«) blev reglen i selskabsskattelovens § 11 imidlertid ændret, således at reglen nu også finder anvendelse, når såvel debitor som kreditor er skattepligtige til Danmark.

7 I samme forbindelse blev selskabsskattelovens § 11, stk. 6, indført. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

»Renter og kursgevinster medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for skattepligtige [selskaber og faste driftssteder af udenlandske selskaber], hvis debitor ikke kan få fradrag for de tilsvarende beløb efter stk. l. […]«

8 Det fremgår af lovforarbejderne til lov om ændring af selskabsskatteloven, at »[s]om konsekvens af at danske selskaber inddrages under fradragsbeskæringen, foreslås som modstykke, at danske skattepligtige selskaber er skattefri af de renter, som låntager efter de nye regler ikke får fradrag for, på samme måde som Danmark ikke beskatter selskaber i andre EU-lande af sådanne renter«.

Tysk ret

9 Den tyske lovgivning om tynd kapitalisering, som fandt anvendelse på indkomstårene 2005 og 2006, fremgik af § 8a i Körperschaftsteuergesetz (lov om selskabsskat). I henhold til denne bestemmelse anses et selskab for tyndt kapitaliseret, såfremt de lån, som selskabet har optaget, udgør et beløb, der er mere end halvanden gang større end dets egenkapital. I sådanne tilfælde mistes fradragsretten for renteudgifter af lånene, medmindre selskabet godtgør, at de pågældende lån kunne være optaget hos tredjemand på tilsvarende vilkår.

Tvisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

10 Damixa er et dansk selskab, der er specialiseret i produktion og salg af vandhaner. I løbet af indkomstårene 2005 og 2006, hvor Damixa var et datterselskab til Masco Denmark, var selskabet på det tyske marked repræsenteret af sit helejede tyske datterselskab, Damixa Armaturen.

11 Damixa Armaturen var i 2005 og 2006 økonomisk nødlidende efter en årrække med betydelige underskud. De akkumulerede underskud udgjorde 28 mio. EUR pr. 31. december 2005, hvilket resulterede i en negativ egenkapital på 22,8 mio. EUR. Pr. 31. december 2006 udgjorde dette datterselskabs akkumulerede underskud 30,9 mio. EUR, mens den negative egenkapital udgjorde 25,8 mio. EUR.

12 Underskuddene i Damixa Armaturen blev i det væsentlige finansieret med lån fra Damixa. Ved udløbet af indkomstårene 2005 og 2006 udgjorde Damixa Armaturens gæld til Damixa henholdsvis 24,8 mio. EUR og 27,7 mio. EUR.

13 Lånene blev ydet af Damixa til diskontorenten med tillæg af 0,5%. I de omhandlede indkomstår blev der derfor tilskrevet renter på lånet med henholdsvis 3 935 980 DKK (ca. 529 203 EUR) og 5 648 765 DKK (ca. 759 492 EUR).

14 Damixa Armaturen har ikke fratrukket de pågældende renteudgifter ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst i Tyskland, idet de udgjorde ikke-fradragsberettigede udbytteudlodninger i medfør af de tyske regler om fradragsbegrænsning i tilfælde af tynd kapitalisering.

15 Damixa har undladt at indtægtsføre de omhandlede renteindtægter i sin selvangivelse, idet selskabet er af den opfattelse, at den danske regel om beskatning af renter er i strid med EU-retten.

16 Ved afgørelse af 1. april 2008 fandt SKAT, at Damixa var skattepligtig af rentetilskrivningerne for de lån, som Damixa havde ydet til Damixa Armaturen i 2005 og 2006.

17 Afgørelsen blev påklaget til Landsskatteretten, der ved kendelse af 16. december 2011 stadfæstede SKATs afgørelse.

18 Den 15. marts 2012 anlagde Masco Denmark og Damixa sag ved Retten i Odense til prøvelse af denne stadfæstelseskendelse, og de har derefter ved Vestre Landsret iværksat appel til prøvelse af den nævnte rets stadfæstelsesdom.

19 Masco Denmark og Damixa har for den forelæggende ret gjort gældende, at de pågældende danske regler er i strid med artikel 49 TEUF, sammenholdt med artikel 54 TEUF, idet de ikke er i overensstemmelse med etableringsfriheden, og idet denne manglende overensstemmelse ikke er begrundet. I denne henseende har de anført, at den fritagelse, der er fastsat i selskabsskattelovens § 11, stk. 6, kun finder anvendelse, såfremt det låntagende datterselskab er hjemmehørende i Danmark.

20 Dette synspunkt anfægtes af Skatteministeriet, der har gjort gældende, at den i hovedsagen omhandlede lovgivning er i overensstemmelse med de EU-retlige bestemmelser. Skatteministeriet er af den opfattelse, at det er i henhold til de tyske skatteregler, at Damixa Armaturen ikke har fået et fradrag for sine renteudgifter. Skatteministeriet er ligeledes af den opfattelse, at den i hovedsagen omhandlede skattemæssige ulempe er opstået som følge af, at Kongeriget Danmark og Forbundsrepublikken Tyskland parallelt har udøvet deres beskatningskompetencer.

21 På denne baggrund har Vestre Landsret besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Er EF-Traktatens artikel 43, jf. artikel 48 (nu artikel 49 TEUF, jf. artikel 54 TEUF), til hinder for, at en medlemsstat ikke indrømmer et hjemmehørende selskab skattefritagelse for renteindtægter i tilfælde af, at et koncernforbundet selskab, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, ikke har skattemæssigt fradrag for de korresponderende renteudgifter som følge af regler (som de i sagen foreliggende) i den pågældende medlemsstat om rentefradragsbegrænsning i tilfælde af tynd kapitalisering, når medlemsstaten indrømmer et hjemmehørende selskab skattefritagelse for renteindtægter i tilfælde af, at et koncernforbundet selskab, der er hjemmehørende i den samme medlemsstat, ikke har skattemæssigt fradrag for de korresponderende renteudgifter som følge af nationale regler (som de i sagen foreliggende) om rentefradragsbegrænsning i tilfælde af tynd kapitalisering?«

Om det præjudicielle spørgsmål

22 Med sit spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 49 TEUF, sammenholdt med artikel 54 TEUF, skal fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der indrømmer et hjemmehørende selskab skattefritagelse for renteindtægter fra et hjemmehørende datterselskab, i det omfang sidstnævnte ikke har kunnet få skattemæssigt fradrag for de korresponderende renteudgifter som følge af regler om rentefradragsbegrænsning i tilfælde af tynd kapitalisering, men udelukker en sådan fritagelse, når datterselskabet er hjemmehørende i en anden medlemsstat.

23 Det bemærkes, at i overensstemmelse med artikel 54 TEUF omfatter den etableringsfrihed, som unionsborgere har i henhold til artikel 49 TEUF, en ret for selskaber, som er stiftet i overensstemmelse med en medlemsstats lovgivning, og hvis vedtægtsmæssige hjemsted, hovedkontor eller hovedvirksomhed er beliggende inden for Unionen, til at udøve virksomhed i en anden medlemsstat via et datterselskab, en filial eller et agentur (jf. i denne retning dom af 21.2.2013, A., C-123/11, EU:C:2013:84, præmis 30 og den deri nævnte retspraksis).

24 Selv om EUF-traktatens bestemmelser om etableringsfriheden skal sikre national behandling i værtsmedlemsstaten, er de samtidig til hinder for, at oprindelsesmedlemsstaten lægger hindringer i vejen for, at et selskab, som er stiftet i overensstemmelse med dens lovgivning, etablerer sig i en anden medlemsstat, navnlig gennem et datterselskab (jf. i denne retning dom af 17.12.2015, Timac Agro Deutschland, C-388/14, EU:C:2015:829, præmis 21 og den deri nævnte retspraksis).

25 Etableringsfriheden hindres, hvis et hjemmehørende selskab, der har et datterselskab i en anden medlemsstat, undergives en skattemæssig forskelsbehandling i henhold til en medlemsstats skatteordning, der stiller det pågældende selskab ringere i forhold til et hjemmehørende selskab med et datterselskab i den førstnævnte medlemsstat (jf. i denne retning dom af 17.12.2015, Timac Agro Deutschland, C-388/14, EU:C:2015:829, præmis 22 og den deri nævnte retspraksis).

26 I det foreliggende tilfælde må det fastslås, at en skattefritagelse som den i hovedsagen omhandlede, der i henhold til national lovgivning indrømmes et hjemmehørende selskab med hensyn til renteindtægter fra et hjemmehørende datterselskab, i det omfang sidstnævnte ikke har kunnet få skattemæssigt fradrag for de korresponderende renteudgifter som følge af nationale regler om rentefradragsbegrænsning i tilfælde af tynd kapitalisering, udgør en skattefordel.

27 Den omstændighed, at et hjemmehørende moderselskab ikke indrømmes en sådan fordel med hensyn til de renteindtægter, som det oppebærer fra et datterselskab, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, i det omfang disse renter ikke har kunnet fradrages i datterselskabets skattepligtige overskud i medfør af den nævnte medlemsstats lovgivning om tynd kapitalisering, kan gøre det mindre attraktivt for moderselskabet at udøve sin etableringsfrihed, idet det afskrækkes fra at oprette datterselskaber i andre medlemsstater.

28 En sådan forskelsbehandling, der i hovedsagen følger af de danske retsforskrifter alene, kan kun være tilladt, hvis den vedrører situationer, som ikke er objektivt sammenlignelige, eller er begrundet i et tvingende alment hensyn (dom af 6.10.2015, Finanzamt Linz, C-66/14, EU:C:2015:661, præmis 30 og den deri nævnte retspraksis).

29 Det skal for det første fastlægges, om de i hovedsagen omhandlede situationer er objektivt sammenlignelige. Med henblik herpå skal det bemærkes, at den sammenlignelige karakter af en grænseoverskridende situation med en national situation skal vurderes under hensyntagen til, hvilket formål der forfølges med de omhandlede nationale bestemmelser (dom af 6.10.2015, Finanzamt Linz, C-66/14, EU:C:2015:661, præmis 31 og den deri nævnte retspraksis).

30 Det fremgår af de lovforarbejder til lov om ændring af selskabsskatteloven, der er nævnt i denne doms præmis 8, at den i hovedsagen omhandlede skattefritagelse er blevet indført med henblik på at forhindre, at moderselskaber, der er hjemmehørende i Danmark, bliver beskattet af de renteindtægter, som de oppebærer fra deres datterselskaber for lån ydet til disse, når deres datterselskaber ikke i det hele eller ikke delvist kan få fradrag for de korresponderende renteudgifter som følge af regler om rentefradragsbegrænsning i tilfælde af tynd kapitalisering.

31 Det må følgelig fastslås, at situationen for et hjemmehørende moderselskab, der har ydet et lån til et hjemmehørende datterselskab, som er omfattet af bestemmelser om tynd kapitalisering, og situationen for et hjemmehørende moderselskab, der har ydet et lån til et ikke-hjemmehørende datterselskab, som er omfattet af sådanne bestemmelser i den medlemsstat, hvor det har sit skattemæssige hjemsted, er objektivt sammenlignelige i lyset af det nævnte formål. I begge disse situationer kan moderselskabets renteindtægter nemlig blive genstand for økonomisk dobbeltbeskatning eller kædebeskatning, hvilket det tilsigtes at undgå med den i hovedsagen omhandlede lovgivning.

32 Det skal for det andet undersøges, om en sådan forskelsbehandling er begrundet i et tvingende alment hensyn.

33 For at kunne anses for begrundet skal en sådan forskel være egnet til at sikre gennemførelsen af det påberåbte formål, og den må ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at nå det (dom af 25.2.2010, X Holding, C-337/08, EU:C:2010:89, præmis 26 og den deri nævnte retspraksis).

34 Kongeriget Danmark har gjort gældende, at den i hovedsagen omhandlede forskelsbehandling er begrundet såvel i nødvendigheden af at sikre en afbalanceret fordeling af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne som i at forebygge skatteunddragelse.

35 Hvad angår nødvendigheden af at sikre en afbalanceret fordeling af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne kan denne begrunde en forskelsbehandling, når den ordning, der vurderes, har til formål at hindre former for adfærd, som kan gøre indgreb i en medlemsstats ret til at udøve sin beskatningskompetence med hensyn til virksomhed, der udøves på dens område (dom af 21.2.2013, A, C-123/11, EU:C:2013:84, præmis 41 og den deri nævnte retspraksis).

36 Opretholdelsen af fordelingen af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne kan således gøre det nødvendigt, at man på den økonomiske virksomhed i et selskab, der har hjemsted i en af disse stater, kun anvender denne stats skatteregler med hensyn til såvel overskud som underskud (dom af 21.2.2013, A, C-123/11, EU:C:2013:84, præmis 42 og den deri nævnte retspraksis).

37 Hvis selskaberne gives mulighed for at vælge, om der skal tages hensyn til deres underskud i deres etableringsmedlemsstat eller i en anden medlemsstat, vil det nemlig bringe den afbalancerede fordeling af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne i alvorlig fare, idet beskatningsgrundlaget som følge heraf vil blive ændret med de overførte underskud i disse to stater (dom af 21.2.2013, A, C-123/11, EU:C:2013:84, præmis 43).

38 I det foreliggende tilfælde må det fastslås, at en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter den i hovedsagen omhandlede fritagelse alene omfatter renteindtægter fra et hjemmehørende datterselskab, er egnet til at sikre en afbalanceret fordeling af beskatningskompetencen mellem de pågældende medlemsstater. Ved at indrømme et hjemmehørende selskab, der har ydet et lån til et datterselskab med hjemsted i en anden medlemsstat, en skattefritagelse for samtlige renteindtægter fra datterselskabet, som sidstnævnte selskab ikke har kunnet fradrage som følge af denne anden medlemsstats regler om tynd kapitalisering, ville moderselskabets hjemstedsmedlemsstat nemlig – afhængigt af de valg, som de selskaber, der er gensidigt forbundne, foretager – give afkald på sin ret til at beskatte de af moderselskabet oppebårne renteindtægter alt afhængig af de regler om tynd kapitalisering, der er vedtaget af datterselskabernes hjemstedsmedlemsstat, hvilket den i hovedsagen omhandlede nationale lovgivning har til formål at undgå.

39 En lovgivning som den i hovedsagen omhandlede går imidlertid ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette formål.

40 Etableringsfriheden skal ganske vist ikke forstås således, at en medlemsstat er forpligtet til at fastsætte sine skatteregler i forhold til en anden medlemsstats skatteregler med henblik på i alle situationer at sikre en beskatning, der udvisker enhver ulighed som følge af nationale skatteregler, idet de beslutninger, et selskab træffer med henblik på etablering af kommercielle strukturer i udlandet, alt efter omstændighederne kan være mere eller mindre fordelagtige eller ufordelagtige for et sådant selskab (dom af 23.10.2008, Krankenheim Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt, C-157/07, EU:C:2008:588, præmis 50 og den deri nævnte retspraksis).

41 I en sammenhæng som den, der foreligger i hovedsagen, kan artikel 49 TEUF, sammenholdt med artikel 54 TEUF, således ikke indebære, at hjemstedsmedlemsstaten for et moderselskab, der har ydet et lån til et datterselskab med hjemsted i en anden medlemsstat, pålægges at gå videre end at indrømme dette moderselskab en fritagelse svarende til beløbet på de renteudgifter, som datterselskabet ikke ville kunne fradrage, såfremt den førstnævnte medlemsstats regler om tynd kapitalisering fandt anvendelse. Disse bestemmelser kan derfor ikke indebære, at det pålægges den medlemsstat, hvor det nævnte moderselskab har hjemsted, at fritage sidstnævnte for et højere beløb, der har oprindelse i en anden medlemsstats skattesystem, idet den førstnævnte medlemsstats

skattemæssige autonomi ellers ville blive begrænset af udøvelsen af den anden medlemsstats beskatningsbeføjelse (jf. analogt dom af 30.6.2011, Meilicke m.fl., C-262/09, EU:C:2011:438, præmis 33 og den deri nævnte retspraksis).

42 Det bemærkes imidlertid, at en medlemsstat, når den har en ordning, der skal forhindre eller mindske kædebeskatning eller økonomisk dobbeltbeskatning af udbytte, der udloddes til hjemmehørende personer fra hjemmehørende selskaber, skal give det udbytte, der udloddes til hjemmehørende personer fra ikke-hjemmehørende selskaber, en tilsvarende behandling (dom af 30.6.2011, Meilicke m.fl., C-262/09, EU:C:2011:438, præmis 29 og den deri nævnte retspraksis).

43 I en sammenhæng som den, der foreligger i hovedsagen, og som vedrører et moderselskab i en medlemsstat, hvis datterselskab er hjemmehørende i en anden medlemsstat, der anvender strengere regler om tynd kapitalisering, bringer den omstændighed, at moderselskabets hjemstedsmedlemsstat indrømmer moderselskabet en skattefritagelse for renteindtægterne fra datterselskabet op til det beløb, som datterselskabet ikke har kunnet fradrage i henhold til sidstnævnte medlemsstats regler om tynd kapitalisering, ikke den afbalancerede fordeling af beskatningskompetencen i fare, og den udgør en mindre indgribende foranstaltning for etableringsfriheden end den, som er fastsat ved den i hovedsagen omhandlede lovgivning (jf. analogt dom af 12.12.2006, Test Claimants in the FII Group Litigation, C-446/04, EU:C:2006:774, præmis 52, og af 30.6.2011, Meilicke m.fl., C-262/09, EU:C:2011:438, præmis 32).

44 Hvad angår målet om at forebygge skatteunddragelse skal det bemærkes, at for at der kan gives medhold i et anbringende, som støttes på denne begrundelse, skal det specifikke formål med foranstaltningen være at hindre rent kunstige arrangementer, der ikke har nogen forbindelse med den økonomiske realitet, og ved hvilke det tilsigtes at undgå den normalt skyldige skat af fortjeneste, som oparbejdes ved virksomhed på det nationale område (jf. i denne retning dom af 17.12.2015, Timac Agro Deutschland, C-388/14, EU:C:2015:829, præmis 42 og den deri nævnte retspraksis).

45 I denne henseende må det fastslås, at det specifikke formål med den i hovedsagen omhandlede lovgivning ikke er at udelukke, at rent kunstige arrangementer, hvis formål er at omgå den danske skattelovgivning, kan give en skattefordel, men at den nævnte lovgivning generelt udelukker ethvert hjemmehørende selskab, der uanset af hvilken grund har ydet et lån til et tyndt kapitaliseret datterselskab med hjemsted i en anden medlemsstat, fra at være omfattet af kredsen af begunstigede i henhold til lovgivningen (jf. analogt dom af 12.12.2002, Lankhorst-Hohorst, C-324/00, EU:C:2002:749, præmis 37 og den deri nævnte retspraksis).

46 Det synes endvidere at fremgå af de for Domstolen fremlagte sagsakter, at formålet med de lån, der blev ydet af Damixa, var at finansiere størsteparten af underskuddet i Damixa Armaturen, som havde store økonomiske problemer på det pågældende tidspunkt, og at lånene derfor ikke umiddelbart fremstod som værende udtryk for et rent kunstigt arrangement, der udelukkende var konstrueret af skattemæssige hensyn.

47 På denne baggrund må det forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 49 TEUF, sammenholdt med artikel 54 TEUF, skal fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der indrømmer et hjemmehørende selskab skattefritagelse for renteindtægter fra et hjemmehørende datterselskab, i det omfang sidstnævnte selskab ikke har fået fradrag for de korresponderende renteudgifter som følge af regler om rentefradragsbegrænsning i tilfælde af tynd kapitalisering, men udelukker en sådan fritagelse, som ville følge af en anvendelse af medlemsstatens egen lovgivning om tynd kapitalisering, når datterselskabet er hjemmehørende i en anden medlemsstat.

Sagens omkostninger

48 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Fjerde Afdeling) for ret:

Artikel 49 TEUF, sammenholdt med artikel 54 TEUF, skal fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der indrømmer et hjemmehørende selskab skattefritagelse for renteindtægter fra et hjemmehørende datterselskab, i det omfang sidstnævnte selskab ikke har fået fradrag for de korresponderende renteudgifter som følge af regler om rentefradragsbegrænsning i tilfælde af

tynd kapitalisering, men udelukker en sådan fritagelse, som ville følge af en anvendelse af medlemsstatens egen lovgivning om tynd kapitalisering, når datterselskabet er hjemmehørende i en anden medlemsstat.

von Danwitz Juhász Vajda

Jürimäe Lycourgos

Afsagt i offentligt retsmøde den 21. december 2016.

A. Calot Escobar
Justitssekretær

T. von Danwitz
Formand for Fjerde Afdeling